

[Slebsager.]

terne ikke indbyrdes kan enes om, hvor stor Forhøjelsen skal være, overlades det til Retten at træffe Afgørelsen, idet vi indenfor Flertallet er enige om, at Ejeren skal have en passende Forrentning og Amortisation af de Udgifter, som Hovedreparationen eller Moderniseringen har paaført ham. Jeg føler mig overbevist om, at for langt det overvejende Flertals Vedkommende vil Ejer og Lejer forhandle sig til Rette og derigennem hurtigt komme ind i rimelige og fornuftige Forhold.

Jeg er noget forbavset over den Kritik, som paa forskellig Maade er fremkommet af denne Paragraf, og som bl. a. findes i et Særtryk af Grundejerbladet, som vist er omdelt til alle Rigsdagens Medlemmer. Jeg formoder, den er skrevet af Formanden for Københavns Grundejerforening, og heri siges det om Tidsfristerne: For det første siger Paragraffen, at en Ejer mod en Lejers Ønske ikke skal have Ret til at paabegynde Arbejdet før efter Oktober Flyttedag 1931. Saa føjes der til:

„Denne „Indrømmelse“ er i Virkeligheden en Annullering af de gældende Huslejekontraktors Bestemmelser, thi efter disse kan en Lejer ikke modsætte sig, at en Ejer faar Adgang til Lejligheden for at gennemføre Installationer og Forbedringer i Ejendommen. Denne Bestemmelse vil simpelt hen betyde, at Forbedringer og Installationer er standset fra 1. Maj til 15. Oktober 1931, det vil sige hele Sommeren“.

Det forbavser mig at læse denne Bemærkning, thi netop Tidsfristerne i denne Paragraf har Landstingsmand Stensballe og jeg i Forening drøftet med Formanden for Københavns Grundejerforening, og han har erklæret sig enig netop i disse Tidsfrister. Derfor maa en saadan Kritik forekomme forbavsende, og hvis det øvrige, der findes i dette Hæfte, er af samme Karakter, er det grumme lidet værd.

Jeg skal med de Bemærkninger, jeg her har fremsat, anbefale Flertallets Forslag til Vedtagelse, idet det er min Overbevisning, at vi med dette Forslag vil faa gennemført en Afvikling af Boligrestriktionerne i Hovedstaden og Hovedstads-kommunerne paa en Maade, som ikke vil være i nævneværdig Grad generende hverken for Ejere eller Lejere.

Carlsen-Skiødt: Om det af Regeringen forelagte Lovforslag om Boligforholdene udtalte jeg ved Sagens første Behandling, at i den Form, Forslaget var forelagt, kunde

det konservative Folkeparti ikke tiltræde det; mit Parti maatte følge den Linie, det havde anlagt ved Behandlingen af tidligere Boliglove efter 1920, nemlig en gradvis Afvikling af de abnorme Virkninger, som Krigen havde medført ogsaa paa Boligforholdenes Omraade, Husejerne maatte igen have den frie Raadighed over deres Ejendomme tilbage, som midlertidig har været dem frataget, Ejendomsretten maatte efter min og mit Partis Opfattelse altid være ukrænkelig, enten det saa gjaldt Penge eller Bygninger eller anden Ejendom. Dette er det konservative Folkepartis Hovedsynspunkt i denne Sag, og det agter vi ikke at fravige. Naar vi i 1925, da Restriktionerne krævedes ophævet for Provinsen, gik med til en 6-aarig Afviklingstid for Hovedstaden eller Stor-København, var det ud fra den Betragtning, at København og Nabokommuner muligvis ikke paa det Tidspunkt var helt klar til at tage imod den fulde Frihed, men denne Afviklingstid blev givet med det for Øje, at ved Udløbet af denne Periode maatte København og Kommunerne her i Omegnen stilles lige med det øvrige Land.

Ud fra denne Betragtning er det, det konservative Mindretal, Carlsen-Skiødt og C. J. F. Sven, har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1 til det af Regeringen forelagte Forslag. Dette Ændringsforslag gaar i Korthed ud paa, at vi er villige til at gaa ind paa en kortere Overgangsperiode, der kan strække sig indtil Oktober Flyttedag 1932, og at der kan kræves en længere Opsigelsesfrist, end der er betinget i Huslejekontrakterne, i visse Tilfælde endogsaa 6 Maaneders Varsel — altsaa en lempelig Overgang til normale Forhold, hvor de skriftlige Kontrakter igen kunde faa fuld Gyldighed — og samtidig har vi selvfølgelig bibeholdt de nugældende Aagerparagraffer, der jo vil vedblive at gælde og gælde for hele Landet.

Det viste sig imidlertid, at Indenrigsministeren og Regeringspartierne ikke ønskede at forhandle paa det Grundlag, som var tilbudt af det konservative Folkeparti. Det viste sig nemlig under Forhandlingerne, at der var Mulighed for at opnaa bedre Betingelser hos Partiet Venstre i Retning af det, Regeringspartierne ønskede, nemlig fortsat Statsregulering eller Indgriben fra Statsmyndighedernes Side paa Boligomraadet. Jeg kan af samfundsmæssige Hensyn kun beklage, at Partiet Venstre har taget denne Stilling, og jeg maa føje til, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag paa flere Punkter forekommer mig at frem-